

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1270

гр. София, 02.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в закрито заседание на 02.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

като разгледа дело номер **4107** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.78, ал.7 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на председателя на Националното бюро за правна помощ (НБПП) с вх. № 5223/08.02.2023г., с която съдът е сезиран с искане на основание чл.189 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) и чл.81 във вр. с чл.78, ал.7 ГПК и чл.27а от Закона за правната помощ (ЗПП) на НБПП да бъдат присъдени разноските за възнаграждението на адвоката, предоставил правна помощ по адм. дело № 4107/2022г. по описа на Административен съд София – град (АССГ).

С молбата е представено и Решение № СФ-12920-980/23.01.2023г. на председателя на НБПП, с което на основание чл. 24, изр. 1 от Наредбата за заплащане на правна помощ (НЗПП) е определен размер на възнаграждението, което да се изплати на адв. Л. А. Г. за предоставена правна помощ на жалбоподателя Н. А. Н. по адм. дело № 4107/2022г. на АССГ.

Съдът, след като обсъди доводите, изложени в молбата, намира от правна страна следното:

Искането за присъждане на разноски е процесуално допустимо. Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Производството по адм. дело № 4107/2022г. е образувано по жалба на Н. А. Н. срещу Решение № ЛДЖ-21-27/15.02.2022г., издадено от инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет, с което е отхвърлена жалба с вх. №26999/03.12.2021 г. с вх.рег. № ЛДЖ-21-27/03.12.2021 г. по описа на ИВСС, подадена от Н. А. Н., срещу действията на Административен съд - Варна като администратор на лични данни, изразяващи се в събиране и използване на лични данни на жалбоподателя по ч.к.а.н.д. №1683/2021 г. по описа на АС - Варна и при постановяване на определение № 2066/17.08.2021 г. по адм.д. №1660/2021 г. по описа на АС - Варна. Жалбоподателят е

направил искане да му бъде предоставена правна помощ за процесуално представителство по делото, поради което и въз основа на представените доказателства за материално и гражданско състояние, като е приел, че е налице основанието по чл. 23, ал. 2 ЗПП, с определение от 08.06.2022 г. съдът е допуснал предоставянето на правна помощ на Н. А. Н. за осъществяване на процесуално представителство по адм. дело № 4107/2022 г. по описа на АССГ, 72 с-в.

С определение от 28.09.2022г. съдът, на основание чл. 26, ал. 2 ЗПП, е назначил адв. Л. А. Г. за процесуален представител на жалбоподателя, съгласно уведомително писмо с № 64548/2022 г.

С решение № 7043/23.11.2022 г. по адм. дело № 4107/2022 г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение № 696/22.01.2024 г., постановено по адм. дело № 1423/2023г. на ВАС, Пето отд., е отхвърлена жалбата на Н. А. Н. срещу решение № ЛДЖ-21-27/15.02.2022г. на инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет.

Съгласно нормата на чл.78, ал.7 ГПК ако претенцията на лицето, което е получило правна помощ, бъде уважена, изплатеното адвокатско възнаграждение се присъжда в полза на Националното бюро за правна помощ съразмерно с уважената част от иска. В случаите на осъдително решение лицето, получило правна помощ, дължи разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. Според разпоредбата на чл.3, ал.1, т.2 от Наредбата за заплащане на правната помощ (НЗПП) при процесуално представителство по чл.23, ал.2 вр. с чл.21, т.3 ЗПП възнагражденията се изплащат след приключване на производството пред съответната инстанция, както и при спиране или прекратяване на производството, като заплащането на предоставената правна помощ се извършва от НБПП по банков път въз основа на приетия от него отчет (чл.38 и чл.39 ЗПП и чл.7, ал.3 НЗПП).

Съобразно чл.94 ГПК адвокатската защита с характер на правна помощ е безплатна. В същия смисъл са и разпоредбите на чл.2 и чл.22 ЗПП. Заплащане на определеното възнаграждение на назначения служебен адвокат е предвидено само в хипотезата на чл.97, ал.1 ГПК, когато съдът е лишил страната от правна помощ, тъй като условията за нейното предоставяне не са съществували изобщо или отчасти.

От анализа на цитираните разпоредби съдът обосновава извод, че правото на НБПП да иска да му бъде присъдено изплатеното от него адвокатско възнаграждение по предоставена правна помощ възниква само при първата хипотеза на чл.78, ал.7 ГПК - когато претенцията на лицето, получило правна помощ, бъде уважена. Нормата на чл.78, ал.7, изр.2 ГПК касае отговорността на получило правна помощ лице за разноските, направени от противната страна като участник в съдебното производство. Следователно чл.78, ал.7, изр.2 ГПК не урежда отношенията между НБПП, което не е страна в съдебното производство, а само осигурява безплатна адвокатска помощ, и получило правната помощ лице - страна в процеса. Тези отношения остават извън проведеното и приключило с осъдително решение (в случая с отхвърлително решение) съдебно производство и спрямо тях са неприложими общите разпоредби на ГПК, които регламентират отговорността за разноски.

Настоящият съдебен състав приема, че в хипотезата на чл.78, ал.7, изр.2 ГПК лицето, получило правна помощ, не дължи разноски на НБПП, което е осигурило безплатна адвокатска защита, финансирана от държавата, при наличие на изискванията за предоставяне на правна помощ съгласно разпоредбите на чл. 94 ГПК и чл.2 и чл.22 ЗПП. В този смисъл е и константната практика на Върховния касационен съд, намерила израз в определение № 244/ 05.06.2012г. по ч. гр. дело №258/2012г., II г.о.,

както и на Върховния административен съд - определение №4770/21.04.2016г. по адм. дело №4184/2016г., VI отд.

За пълнота на изложението съдът намира за необходимо да посочи, че разпоредбите на НПК и в частност на чл. 189, посочена като правно основание в подадената молба от председателя на НБПП, не намират субсидиарно приложение в съдебните административни производства.

Така мотивиран и на основание чл.78, ал.7 ГПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 72 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на председателя на Националното бюро за правна помощ с вх. № 5223/08.02.2023 г. на основание чл.189 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) и чл.81 във вр. с чл.78, ал.7 ГПК и чл.27а от Закона за правната помощ (ЗПП) на НБПП да бъдат присъдени разноските за възнаграждението на адвоката, предоставил правна помощ по адм. дело № 4107/2022г. по описа на АССГ, 72 с-в.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: